

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۳/۲۵

شاهولی ارین

د افغانستان په هکله د پاکستان دبنمنانه پالیسي

(لومړۍ برخه)

افغانستان له ۱۹۴۷ کال را وروسته د پاکستان د نا مشروع را زیریدو له پیل نه په سیمه کې یو له ناندريزو گاونډیانو څخه گڼل کېږي، او د دې دواړو هېوادو اړیکې نه د مثبت او ښه گاونډیتوب لورته، بلکې تل د پاکستان د منفي سياستونو له امله منفي او دښمنۍ خواته تمایل موندلی دی، دا ځکه چې پاکستان په سیمه کې تل د نړۍ د استعماري تاقنونو د شومو موخو د عملي کولو په خاطر د یو لاسپاکي په توگه استعمال شوي، نو ځکه افغانستان خو لا څه کوي، حتا چې په خپلو ولسونو یې هم رحم نه دی کړي.

دغه جعلی هېواد چې د ډیورنډ کرښې په ختیځه خوا کې موقعیت لري، یو غاصب او د استعماري گټو ساتونکی او پالونکی هېواد دی.

د دغو ستونزو او دښمنانه پالیسيو یو لامل د ډیورنډ له هغه تړون څخه عبارت ده چې د افغانستان د پخواني امیر عبدالرحمان خان په دوره کې د انگرېزانو او بریتانوي هند له لوري په زور او گواښونو پر افغانانو باندي تحمیل او تپل شوی دی.

په ۱۹۴۷ کال کې د انگرېزانو د دغې ظالمانه پریکړې له مخې د پاکستان د منځته راتگ او د ډیورنډ د فرضي کرښې جبري تحمیلول چې افغانان په خاص ډول پښتون ستر قوم یې په دوه برخو ووېشه، له هماغه پیل نه بیا تر ننه پورې، نه هېڅ یو افغان حکومت او نه هم عام ولس ته د منلو وړ دی.

تېر تاریخ گواه دی چې د افغانستان هر حکومت د ډیورنډ دغه منحوسه کرښه نه ده منلې، بلکې تېرو حکمتونو، نه د جگړو له لارې بلکې د تبلیغاتو او نورو سوله ایزو لارو یې د دغې داعیې یادونې کړي ده.

ټولو ته معلومه ده چې د ظاهرشاه په حکومت کې یوځل کله چې داوود خان لومړی وزیر وټاکل شو، د پښتونستان مسئلې دومره زور واخیست چې نږدې و دواړه هېوادونه جگړې ته داخل شي، خو پېښه بیرته د ډیپلوماتیکو اړیکو له لارې هواره شوه او داوود خان مجبور شو چې استعفا وکړي، دا خبره د دې مانا لري چې افغان حکومتونو هیڅکله له پاکستان سره د جگړې غوښتونکي نه وو او نه دي، خو پاکستان تل هڅه کړې چې په افغانستان کې کمزوری نظام وي، نا امنی وي او د افغانستان سیاسي او بهرنۍ پالیسي د پاکستان تر اغیزې لاندې وي.

دا یو روښانه حقیقت دی چې د داود خان د ملي حاکمیت او قانوني نظام پر ضد څو تنه هېواد پلورونکي او د پردیو استخباراتي کړیوخرڅ شوي اجېرانو پاکستان ته پناه یوړه.

پاکستاني جرنیلانو او ای اس ای د خپلو سیاسي موخو د پلي کولو له پاره، چې د افغانستان نا ارامي او کمزورتیا بلل کېده ښه موقع تر لاسه کړه، په خاص ډول د شوروی یرغل وروسته یې په جوړ شوو کمپونو کې د افغان په نوم مجاهدینو په پراخه روزنه لاس پورې کړ، اووه هېواد وړانګو تنظیمونو ته یې په بیلا بیلو سیمو کې کمپونه جوړ او نظامی وسایل، تجهیزات یې ورکول او د وړانګاریو او افغان وژنو له پاره یې افغانستان ته رالیږل، چې دغه روزنو او زموږ گران هېواد افغانستان ته یې د رالیږلو توطیو یوه لسيزه دوام وکړ.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

د هغه وخت افغان حکمتونو هر ډول هوايي او ځمکني قوتونه درلودل، مگر د ښه ګاونډيتوب او نړيوالو اصولو د مراعات او درناوي په خاطر يې، نه د پاکستان پر حريم تېری وکړ او نه يې کوم بمبارد وکړ، مگر خپل اواز يې يوازې د ډپلوماتيکو اړيکو له لارو پاکستاني مقاماتو او نړيوالو سره شريکوه.

په دغه لسيزه کې پاکستان د امريکا غربي او عربي هيوادونو نه په ملياردونو ډالري او بيليا بيلي انسان وژونکي او وړانګي وسلې تر لاسه کړې او زموږ گران هېواد د دغو وسلو د استعمال او نيابتي جگړو د ازموينو ستر ميدان وګرزيد.

د خلق ديموکراتيک حکومت په وروستيو کې پاکستان د افغانستان د رسمي حکومت په شتون کې، په پېښور ښار کې د يوې غير قانوني جرګې له لارې د ټولو نړيوالو اصولو خلاف د امريکا او سعودي عربستان په مرسته د مجاهدينو جلا وطنه حکومت جوړ او اعلان کړ.

په ۱۹۹۲ کال کې د ډاکټر نجيب د حکومت تر پرځېدو وروسته پاکستانې استخباراتو په رسمي ډول افغانستان ته لاس راوغزوه او د جمعيت تنظيم د مشر بحران الدين رباني (شورای نظار) دغو هيواد دښمنو سره په ګډه يې د افغانستان د کلونو جوړ شوي نظام، وسله وال پوځ، وسايل، هوايي پياوړی ځواک او ټول امکانات يې درې وړې کړل او څه چې لا پاتې وو، پاکستانې جرنيلانو ته يې ډالۍ کړل.

پاکستاني جرنيلانو د خپلو شومو موخو د عملي کولو په لار کې تر ۱۹۹۴ کال پورې د تنظيمي حکومت او بيا وروسته تر هغوي د طالبانو نه خپل ملاتړ پيل کړ.

ټولو ته معلومه ده چې پاکستان په سيمه کې يو له هغه هيوادونو څخه وو چې د طالبانو لمری حکومت يې د نورو ګاونډيانو پر خلاف په رسميت وپېژند او خپلې هرې ترهګرې ډلې ته يې لاره هواره کړه ترڅو په افغانستان کې نفوذ وکړي.

پاکستان د خپلې نيابتي جګړې پر مهال د پاکستان له جمعيت علماء اسلام گوند څخه د نورو په پرتله زياته ګټه پورته کړه او لوی شمېر طالبان يې له همدغې لارې افغانستان ته د جګړې له پاره رالېږل.

په ۲۰۰۱ کال کې د طالبانو تر سقوط وروسته پاکستان له نوي موقت افغان حکومت او بيا وروسته له منتخبو حکمتونو سره رسمي اړيکې پيل کړې، خو خپله دوه مخي يې د پخوا په څېر روانه وساتله او تر ۲۰۲۱ کال پورې يې د کره ثبوتونو پر اساس د افغان حکومت مخاليفينو ته پخپل هيواد کې ځای ورکړی و.

ټولو ته جوتنه ده چې پاکستان له ډېر وخت راهيسې د افغانستان په وړاندي تجارتي اوسوداګريزه جګړه هم روانه ساتلې او تل يې د افغانستان د مېوو او سبزيجاتو د رسېدو پر وخت د ډيورنډ د فرضي کرښې سرحدې دروازې بندي ساتلې دي، چې له دې امله تر دا مهاله افغانستان ته ميليونونه ډالر تاوان اړول شوي دي، دا ځکه چې افغانستان کومه بحري لار نه لري او اړتيا لری چې د کراچي په بندر اکتفا وکړي. د پاکستان ددغه تجارتي جګړې په وړاندي يو ځل ولسمشر اشرف غني هوايي دهليزونه رامنځ ته کړه چې افغانستان ته يې تر ډېره پورې اقتصادي ګټه ورسوله او دا دی اوس طالب چارواکي هم د نور بديلونو او لارو په پيدا کولو اخته دي، چې کيدای شي هېواد مو له دغو لارو د پاکستان له تجارتي او سوداګريزو اغيزو او ګواښونو نه خلاصون ومومي.

نوربیا